

РЕШЕНИЕ

№ 36065

гр. София, 18.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 02.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **8150** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалбата от П. В. Д., чрез пълномощника адв. Г. В.- САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) №GPAM-1912019/14.06.2026 г. по чл.171, т.1, б.“з“,“гг“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор към СДВР, ОПП, с която на основание [чл. 171, т. 1, б. з\), гг\) ЗДвП](#) е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача П. В. Д., който е извършил нарушение по [чл. 175, ал. 3 ЗДвП](#), до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Жалбоподателят излага твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Посочва, че на датата на съставяне на акта 14.06.2026г и констатиране на нарушението е сключил комбинирана застрахователна полица при ДЗИ общо застраховане ЕАД – застраховка „гражданска отговорност“, като на 15.06.26г. е входирал до началник на отдел ПП СДВР възражение, с което е представил сключената застрахователна полица и е направил искане за връщане на СУМПС, СРМПС и 2 бр рег.табели, което му било отказано. Допълва, че на следващия ден е подал ново възражение до началник на отдел ПП към СДВР, като е обосновал необходимостта да му бъде върната СУМПС, като до момента липсва произнасяне и не е отменена ЗППАМ, нито са му предоставени рег.табели на автомобили, шофьорската книжка и свидетелството за регистрация на МПС. Изтъква, че при изложени твърдения за служебно прекратяване на регистрация на автомобила по силата на [чл. 143, ал. 10](#)

[ЗДвП](#), собственикът е този, който подлежи на уведомяване за настъпване на събитието, а той в случая не е получавал известие за изтичане на задължителна застраховка "Гражданска отговорност", нито е получавал уведомление от Гаранционен фонд, поради предстоящо служебно прекратяване на регистрацията на автомобила, поради изтекъл срок. Липсва и уведомяване от отдел "Пътна полиция" към СДВР или друг административен орган. Счита, че дори и ПАМ да е приложена законосъобразно, то следва да бъде отменена веднага след решаване на въпроса за отговорността или веднага след представяне на валидно доказателство за сключена застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. По същество моли съда за отмяна оспорената ЗППАМ. Претендира направените по делото разноски в т. ч. за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, редовно уведомен жалбоподателят не се явява, представлява се от процесуалния си представител адв. В., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, претендира разноски по представен списък.

Ответникът – младши автоконтрольор към СДВР отдел Пътна полиция В. Г. Д., не се явява, представлява се от юрисконсулт П., който изразява становище за неоснователност на жалбата. Иска се отхвърляне на жалбата и потвърждаване на процесната ЗППАМ по съображения, изложени в представения писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със ЗППАМ № GRAM -1912019 от 14.06.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" – СДВР –В. Г. Д., на основание [чл. 171, т. 1, б. з\), гг\) ЗДвП](#) е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача П. В. Д., поради извършено нарушение по [чл. 175, ал. 3 ЗДвП](#), до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Видно от мотивите на заповедта, мярката е наложена заради това, че на 14.06.2026г около 11:59ч в [населено място], на ул. Околовръстен път с посока на движение от бул. С. към АМ С. управлява личния си лек автомобил М. С 320 с рег. [рег.номер на МПС] и до номер 831 при извършена проверка и справка чрез РСОД и ОДЧ-ОПП СДВР е установено, че водачът управлява горепосоченото МПС, което не е регистрирано по надлежния ред – дата на служебно прекратяване на регистрацията при липса на ЗГО 12.05.2026г.

При извършена проверка от полицейски служители на МВР е издаден Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA 4793354/14.06.2026 г. за извършено нарушение на [чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП](#) – за това, че жалбоподателят управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Видно от представената полица по делото, на 14.06.2026 г. е сключена от собственика застраховка "Гражданска отговорност" на л.а. рег. [рег.номер на МПС] с начална дата 15.06.2026г от 00:00ч до 14.06.2027г от 23:59ч. Регистрацията на автомобила е възстановена на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП, видно и от отразеното в справка за ПС с рег. [рег.номер на МПС] , изготвена на 15.06.26г

В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, приложени по административната преписка.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по [чл. 149, ал. 1 АПК](#), от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално

допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно [чл. 172, ал. 1 ЗДвП](#) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по [този закон](#) съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предвид представената по делото чрез ССЕМ Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР, издадена във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, също приложена с административната преписка чрез ССЕМ, съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, като са посочени фактическите и правни основания за прилагане на мярката.

Видно [чл. 171, т. 1, б. "з", "гг" от ЗДвП](#), принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, се прилага за нарушения по [чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП](#). Административният орган е посочил за кое конкретно от визираните в разпоредбата на [чл. 171, т. 1, б. "з", "гг" от ЗДвП](#) нарушения се налага мярката, което съвпада изцяло и с изложените фактическите основания, а именно за нарушение по [чл. 175, ал. 3 от ЗДвП](#) – управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

В случая извършването на нарушението, а именно, че жалбоподателят е управлявал превозно средство, негова собственост, което не е регистрирано предвид служебното прекратяване на регистрацията, е безспорно установено. Практически това не се и отрича от него. Неотносими към въпроса за законосъобразността на мярката са наведените доводи за липса на знание у жалбоподателя относно прекратяването на регистрацията, и на доказателства, че жалбоподателят е бил уведомен за това обстоятелство. При упражняването на правомощието по [чл. 171, т. 1, б. "з", "гг" от ЗДвП](#) административният орган действа при обвързана компетентност, т. е. във всеки случай на констатирано с АУАН нарушение от кръга на посочените в разпоредбата, той е длъжен да наложи принудителната мярка, без да изследва съставомерността на деянието и законосъобразно ли то е било установено. Необходимото и достатъчно условие за издаването на заповед е да има съставен АУАН за установяване на нарушение по [чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 или чл. 182, ал. 5 от ЗДвП](#), което нарушение да не е преустановено към датата на издаване на ЗППАМ. Конкретно, при нарушение по [чл. 175, ал. 3 от ЗДвП](#), не се изисква от административния орган, издаващ заповедта за налагане на ПАМ, да проверява дали е било налице знание у водача на превозното средство за липсата на регистрацията, както и дали собственикът е бил уведомен за прекратяването на регистрацията.

Съгласно разпоредбата на [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#) служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането](#). Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Административният орган е отнел СУМПС на водача -жалбоподател, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебно регистрация на 12.05.2026 г. по [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#), т. е. поради липса на задължителна застраховка ГО. По делото е представена застрахователна полица за заплатена ГО от собственика на автомобила, сключена на 14.06.2026г с покритие от 00:00ч на 15.06.2026г до 23:59ч на 14.06.2027г, т. е. Застрахователното покритие е от следващия ден, след като е издадена и оспорената ЗПАМ, което

съставлява нововъзникнало обстоятелство.

Предвид доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат. Целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ спрямо жалбоподателя придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

При това положение и с оглед разпоредбата на [чл. 142, ал. 2 от АПК](#) съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени с молба от 31.08.2026г и са в общ размер на 605,11 евро, от които 600 евро – адвокатско възнаграждение, заплатено в брой, съгласно договор за правна защита и съдействие от 17.06.2026г и анекс към него от 31.08.2026г и 5, 11 евро разноски за внесена държавна такса.

От страна на ответника по делото е направено възражение за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно. Разпоредбата на [чл. 78, ал. 5 ГПК](#) допуска редукция на размера само при мотивирано възражение, а в случая същото е изцяло бланкетно, не се посочват никакви конкретни доводи, които да налагат редуциране размера на уговореното възнаграждение. За пълнота на изложеното следва да бъде посочено, че претендирания размер е близък до този, посочен в разпоредбата на [чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа](#), съгласно който "за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. ".

Воден от горното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), Административен съд – София град, трето отделение, 67 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. В. Д. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM -1912019/14.06.2026г., издадена от младши автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" – Столична дирекция на вътрешните работи – В. Г. Д., с която на основание [чл. 171, т. 1, б. з\), гг\) ЗДвП](#) е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача П. В. Д., който е извършил нарушение по [чл. 175, ал. 3 ЗДвП](#), до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. В. Д. ЕГН [ЕГН] сумата от 605, 11 евро, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. [чл. 172, ал. 5 от ЗДвП](#).

СЪДИЯ: